

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 54Ek/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120208882
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Brenkus
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6120208882.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Platiť sa oplatí s.r.o., IČO: 45684618, so sídlom: Mostová 2, 811 02 Bratislava, zast.: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 44250029, Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, proti povinnému: A. B., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, trvale bytom: A. XX/X, XXX XX C., o vymoženie 97,44 Eur, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Adriana Juhásová, so sídlom exekútorského úradu Vajanského 39, 917 01 Trnava, pod sp. zn. 241EX 10056/20, o námietkach oprávneného proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov súdneho exekútora sp. zn. 241EX 10056/20 zo dňa 23.07.2025, takto

rozhodol:

Súd námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov súdneho exekútora podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku z a m i e t a.

odôvodnenie:

- Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 10.01.2020, domáhal od povinného vymoženia 97,44 Eur na základe exekučného titulu – Platobný rozkaz Okresného súdu Piešťany sp. zn. 4Csp/17/2016 zo dňa 11.05.2017 (ďalej ako „exekučný titul“).
- Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu, vydal dňa 20.01.2020 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, ktorý exekúcie vedie pod sp. zn. 241EX 10056/20.
- Dňa 14.08.2025 boli súdu doručené prostredníctvom súdneho exekútora námietky oprávneného proti Upovedomeniu o zastavení exekúcie spolu s prílohami.
- Súdny exekútor vydal dňa 23.07.2025 upovedomenie o zastavení exekúcie a výzvu na zaplatenie náhrady výdavkov, ktorým zastavil exekúciu podľa § 61n ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučnýporiadok“) z dôvodu, že pri exekúcii vedenej na majetok povinného sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora.
- Oprávnený podaním námietok proti upovedomeniu o zastavení exekúcie vyjadril svoj nesúhlas so zastavením exekúcie. Oprávnený uvádza, že: cit.: „Zo správ súdneho exekútora nevyplýva, že by exekútor vykonal aj fyzické zisťovania hnutelného majetku povinného alebo že by exekútor žiadal o súčinnosť tretie osoby ktoré by mohli mať informácie o majetku povinného, prípadne osoby s povinným žijúce v spoločnej domácnosti, resp. vykonal ďalšie úkony za účelom zistenia majetku povinného, ktoré umožňujú ustanovenia zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov. Zo správ exekútora o priebehu exekúcie vyplýva, že exekútor vykonal iba elektronické dopyty na orgány a organizácie. V prípade povinného

ktorý je fyzickou osobou však možno predpokladať, že takáto osoba, ktorá musí mať z čoho žiť, musí mať príjem a to možno aj mimo oficiálnych príjmov od zamestnávateľov, vyplácaných povinnému v hotovosti, a spravidla aj má hnuťelný majetok vo svojom obydľí podliehajúci exekúcii. Rovnako nie je správach súdneho exekútora uvedené, že by v prípade ak povinný neposkytol exekútorovi súčinnosť podľa § 40 Exekučného poriadku alebo nepredložil vyhlásenie o svojom majetku podľa § 41 Exekučného poriadku, o ktorého úplnosti by nemohli byť vzhľadom na nami vyššie uvedené skutočnosti odôvodnené pochybnosti, použil súdny exekútor donucovacie opatrenia podľa § 43a a nasl. Exekučného poriadku. Pritom správy exekútora neuvádzajú, že by v danom prípade bolo uloženie donucovacích opatrení neprímerané alebo v rozpore s ustanoveniami Exekučného poriadku. Následne, všetok hnuťelný majetok nepatriaci do taxatívneho výpočtu vecí uvedených v písm. a) až j) odseku 2 § 115 Exekučného poriadku má byť exekútorom zistený, spísaný a speňažený. To má o to väčší význam pri relatívne menších pohľadávkach pri ktorých je exekúcia predajom hodnotnejších vecí neprípustná alebo neprímeraná tak, aby boli rešpektované práva aj povinného za súčasného uspokojenia vymáhaného nároku oprávneného, ktorý mal povinný splniť spravidla dávno pred začatím exekúcie. Zároveň nie je možné vylúčiť, že v budúcnosti bude mať povinný majetok alebo príjmy na uspokojenie vymáhanej pohľadávky.“

6. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení uvádza, že: cit.: „V priebehu exekučného konania u povinného nebol zistený postihnuťelný majetok. Povinný nevlastnil ani nevlastní nehnuteľnosti, býva v podnájme, nevlastní účet v rámci Slovenskej republiky a nevlastní žiadne motorové vozidlá. Povinný je nezamestnaný. Povinný nekomunikuje, dobrovoľnému plneniu sa vyhýba.“

7. Podľa § 61n ods. 1 písm. d) pri exekúcii vedenej na majetok fyzickej osoby sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora.

8. Podľa § 61n ods. 3 Exekučného poriadku, ak je dôvod na zastavenie exekúcie v celosti, v upovedomení o zastavení exekúcie podľa odseku 1 exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie náhrady výdavkov (§ 198 ods. 2). Upovedomenie o zastavení exekúcie spolu s výzvou na zaplatenie náhrady výdavkov doručí exekútor účastníkom konania.

9. Podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku, ak ide o dôvod zastavenia exekúcie podľa odseku 1 písm. c) až e) a g), môže účastník konania do 15 dní od doručenia upovedomenia o zastavení exekúcie podať u exekútora námietky proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora. Námietky spolu s napadnutým upovedomením o zastavení exekúcie a výzvou na úhradu trov exekútora predloží exekútor bezodkladne súdu na rozhodnutie. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Ak súd námietkam vyhovie, uznesením upovedomenie o zastavení exekúcie zruší alebo výzvu na úhradu trov exekútora vráti exekútorovi na prepracovanie. Ak námietky neboli podané alebo nie sú prípustné, doručí exekútor upovedomenie o zastavení exekúcie súdu.

10. Súd preskúmaním námietok oprávneného tak ako sú uvedené v bode 5. odôvodnenia tohto uznesenia mal za preukázané, že oprávnený podal tieto námietky proti upovedomeniu o zastavení exekúcie pre nedôvodnosť zastavenia exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

11. Exekučný poriadok v § 61n upravuje zastavenie exekúcie súdnym exekútorom, ktorý v prípade, že sú naplnené dôvody na zastavenie exekúcie vydá upovedomenie o zastavení exekúcie a výzvu na úhradu trov exekútora. Oprávnený má v prípadoch vymedzených v zákone možnosť podať proti takémuto upovedomeniu u súdneho exekútora námietky, ktoré tento predloží na rozhodnutie súdu. Jedným z prípadov zastavenia exekúcie súdnym exekútorom je situácia, keď pri exekúcii vedenej na majetok fyzickej osoby sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. V tomto bode je vhodné zdôrazniť, že súdny exekútor po doručení poverenia na vykonanie exekúcie zisťuje majetok povinného v potrebnom rozsahu za účelom vymozenia nároku oprávneného deklarovaného exekučným titulom, a to viacerými spôsobmi (lustrácie, osobné zisťovanie, súčinnosť tretích osôb, súčinnosť povinného, vyhlásenie povinného o svojom majetku a pod.). Výsledky zisťovania majetkových pomerov zaznamená v zozname majetku povinného. Do zoznamu majetku povinného zahrnie exekútor všetok zistený majetok, tzn. aj majetok, ktorý je sporný alebo zaťažený právami tretích osôb. V konkrétnom exekučnom konaní sa tak môže stať, že napriek tomu, že zoznam majetku povinného obsahuje označenie konkrétneho majetku (pretože povinný nie

je absolútne nemajetný), pôjde o majetok, ktorý v predmetnom exekučnom konaní nie je bez splnenia ďalších predpokladov možné exekvovať (tradičnými príkladmi sú nehnuteľnosť, pohľadávka z účtu v banke alebo akýkoľvek iný majetok, na ktorom viazne záložné právo, pričom oprávnený nie je záložným veriteľom a záložný veriteľ s exekúciou tohto majetku nesúhlasí, ale takisto majetok, ktorý exekúciou nepodlieha podľa ustanovení Exekučného poriadku alebo iných právnych predpisov). Aj v takomto prípade je naplnená hypotéza komentovanej právnej normy - nepodarilo sa zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou. V podaných námietkach môže účastník argumentovať jedine tým, že exekútor nedostatočne zistil majetkové pomery povinného a jeho skutočná majetková situácia neopodstatňuje zastavenie exekúcie pre nemajetnosť.

12. Je potrebné upozorniť na skutočnosť, že § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku považuje za dôvod pre zastavenie exekúcie nezistenie majetku, ktorý je možné zexekvovať v danom exekučnom konaní (tzn. relatívna nemajetnosť), a nie neexistenciu akéhokoľvek majetku povinného, čiže absolútnu nemajetnosť. Povinnosť exekútora vydať upovedomenie o zastavení exekúcie z uvedeného dôvodu vzniká, ak nezistil zexekvovateľný majetok povinného v hodnote postačujúcej aspoň na úhradu trov exekútora do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku povinného. Dôvodom pre zastavenie exekúcie teda je situácia, keď uplynulo päť rokov od začatia exekúcie (predpokladá sa, že exekútor začal konať okamžite) alebo od posledného zexekvovania majetku. Dikcia obsiahnutá v § 61n ods. 1 písm. d) formuluje relatívnu nemajetnosť, tzn. nemajetnosť z pohľadu konkrétneho exekučného konania, a ak by zákon vyžadoval nemajetnosť absolútnu, snaha zákonodarcu regulovať dĺžku trvania exekúcií, ktoré nemajú reálny výhľad na úspech, by nebola efektívna a neúmerne dlho by trvali aj exekúcie proti povinným, ktorí síce nie sú absolútne nemajetní, ale v ktorých nebude v dlhom časovom horizonte dosiahnutý žiadny výťažok.

13. Súdny exekútor v priebehu exekúcie vykonal viaceré majetkové lustrácie povinného v medzirezortných evidenciách. Súd má za preukázané z vyjadrenia súdneho exekútora, že u povinného nebol zistený postihnuteľný majetok. Povinný nevlastnil ani nevlastní nehnuteľnosti, býva v podnájme, nevlastní účet v rámci Slovenskej republiky a nevlastní žiadne motorové vozidlá. Povinný je nezamestnaný. Povinný nekomunikuje, dobrovoľnému plneniu sa vyhýba.

14. Súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu predloženého povereným súdnym exekútorom však konštatuje správnosť vydaného upovedomenia o zastavení exekúcie z titulu nemajetnosti osoby povinnej zachytenej v rozhodnej dobe, ktorou je 60 kalendárnych mesiacov od okamihu začatia exekúcie (resp. od posledného zexekvovania majetku), keď napriek opakovaným výkonom lustračných mechanizmov zo strany súdneho exekútora neboli zistené žiadne relevantné majetkové hodnoty a taktiež nebol dosiahnutý žiadny výťažok. O tejto skutočnosti svedčí predovšetkým obzvlášť to, že v sledovanom období neboli na strane povinného zistené žiadne účty vedené v peňažných ústavoch, výsledky opakovaných lustrácií v Sociálnej poisťovni nepreukazujú existenciu pracovnoprávneho vzťahu. Povinný taktiež nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnej veci.

15. V kontexte oprávneným uvádzaného tvrdenia o fyzickom nezisťovaní hnuťelného majetku patriaceho osobe povinného či tvrdenia o chýbajúcej súčinnosti s tretími osobami, ktoré by mohli podľa názoru oprávneného disponovať informáciami o majetku povinného, súd uvádza, že predmetná argumentácia oprávneného je v celom rozsahu nedôvodná a rovnako tak i nespôsobilá k založeniu celého radu úvah k exekučnej činnosti súdneho exekútora, keď z obsahu spisového materiálu vyplýva, že poverený súdny exekútor postupoval pri výkone exekúcie s vynaložením odbornej starostlivosti a súladne s jednotlivými ustanoveniami Exekučného poriadku, ktoré pojednávajú o uspokojení pohľadávky oprávneného peňažnej povahy. V tejto súvislosti je v prvom rade žiadúce uviesť, že poverený súdny exekútor je oprávnený postupovať len v medziach stanovených Exekučným poriadkom, pričom z ustanovenia § 64 Exekučného poriadku vyplýva všeobecné pravidlo primeranosti výkonu exekúcie, ktoré je podriadené rozsahu vymáhanej povinnosti a jeho zodpovedajúcej hodnote zabezpečenia majetku (t. j. zabezpečenie majetku nesmie presahovať výšku vymáhaného nároku). Oprávnenie súdneho exekútora vykonávať exekučnú činnosť a fakticky postihovať majetok patriaci povinnému, je tak výrazne obmedzené výškou vymáhanej povinnosti. Logickým záverom z uvedeného preto je, že úvahy oprávneného o vynakladaní ďalších trov exekúcie pre fyzické zisťovanie majetkovej podstaty vo vlastníctve povinného, je prezentovaním priam absurdného statusu, ktorý v jeho premietnutí do reálneho sveta by viedol k rozsiahlemu výkonu exekučnej činnosti pri peňažných pohľadávkach mimo exekútorskeho úradu povereného súdneho exekútora, a to v podobe fyzických návštev v mieste

bydliska povinného, či v inom mieste, kde sa povinný čo i len potencionálne zdržuje. Rovnako je potom ďalej nemysliteľné, aby súdny exekútor pri zohľadnení početných negatívnych záznamov z lustrácii v Registri obyvateľov SR, v katastri nehnuteľnosti, v peňažných ústavoch či v Sociálnej poisťovni, absolvoval služobnú cestu na adresu osoby povinnej v záujme vyhotovenia súpisu hnuteľného majetku, keď uvedený procesný postup by výrazným spôsobom, pritom neadresne, ovplyvňoval výšku vynaložených trov (nákladov) pre vedenie exekúcie, a to za stavu, kedy by súdny exekútor ani len nemohol predpokladať skutočnú existenciu exekvovateľného majetku. V neposlednom rade je dôležité zdôrazniť, že pri pohľadávkach s nižšou hodnotou (drobné exekúcie) je práve navyšujúca sa výška trov exekúcie dôvodom, pre ktorý je vyhľadávanie osoby povinnej či osobné zisťovanie jemu patriaceho hnuteľného majetku nevhodným prostriedkom výkonu exekúcie. Uvedený záver súdu sa taktiež vzťahuje aj na oprávneným predkladanú výzvu k predloženiu vyhlásenia o majetku, či následného uloženia donucovacieho opatrenia, keď uloženie donucovacieho opatrenia predstavuje vzhľadom na peňažnú povahu vymáhanej pohľadávky len prostriedok navyšovania už existujúceho dlhu, ktorý nebol uspokojený žiadnym z taxatívne vymedzených spôsobov vykonania exekúcie. Podstatou donucovacieho opatrenia preto nemôže byť automatizované zväčšovanie rozsahu vymáhanej povinnosti, keď jeho výlučným účelom je donútenie povinného k splneniu určitej povinnosti, ktorej základ vychádza z konkrétnej skutkovej okolnosti, zaznamenatej v spisovej dokumentácii súdneho exekútora.

16. Súdny exekútor spolu s námietkami dostatočne preukázal úkony, ktoré vykonal a ktoré viedli k záveru, že nebol zistený majetok, ktorý by bol súdnym exekútorom v exekúcii postihnuteľný. Skutočnosť, že sa s uvedenými závermi oprávnený nestotožňuje nemá za následok bez ďalšieho dôvod na zrušenie súdnym exekútorom vydaného Upovedomenia o zastavení exekúcie. Oprávnený môže opätovne podať návrh na vykonanie exekúcie a opätovne očakávať vedenie exekúcie na majetok povinného minimálne po dobu piatich rokov, počas ktorých môže dôjsť k zmenám v majetkových pomeroch povinného. Súdny exekútor, ani súd, nie je garantom existencie majetku povinnej osoby a súčasťou práva na súdnu ochranu nie je aj právo na skutočné, reálne vymożenie pohľadávky. Pokiaľ povinný nedisponuje zodpovedajúcim majetkom umožňujúcim vymożenie pohľadávky, súdny exekútor, ani súd za uvedený objektívny stav zodpovednosť nenesú. Súd nespochybňuje oprávnenie oprávneného podať návrh na vykonanie exekúcie, pokiaľ disponuje vykonateľným exekučným titulom. Zároveň však spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol tak, že námietky oprávneného proti súdnym exekútorom vydanému upovedomeniu o zastavení exekúcie v zmysle ustanovenia § 61n ods. 4 Exekučného poriadku v ich celom rozsahu zamietol, keď dospel k záveru, že na strane osoby povinnej je nevyvrátiteľne daný status relatívnej nemajetnosti, zakladajúcej dôvodnosť súdnym exekútorom vydaného upovedomenia o zastavení exekúcie a výzvy na úhradu trov exekúcie súdneho exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.